

RAAD VAN STATE

afdeling Wetgeving

advies 69.477/1
van 30 juni 2021

over

een ontwerp van besluit van de Vlaamse minister van Economie,
Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw ‘over de
oproep 2021/2 voor de thema’s digitalisering,
internationalisering en circulaire economie’

Op 31 mei 2021 is de Raad van State, afdeling Wetgeving, door de Vlaamse minister van Economie, Innovatie, Werk, Sociale economie en Landbouw verzocht binnen een termijn van dertig dagen een advies te verstrekken over een ontwerp van ministerieel besluit ‘over de oproep 2021/2 voor de thema’s digitalisering, internationalisering en circulaire economie’.

Het ontwerp is door de eerste kamer onderzocht op 24 juni 2021. De kamer was samengesteld uit Marnix VAN DAMME, kamervoorzitter, Bert THYS en Wouter PAS, staatsraden, Michel TISON en Johan PUT, assessoren, en Greet VERBERCKMOES, griffier.

Het verslag is uitgebracht door Jonas RIEMSLAGH, auditeur.

Het advies, waarvan de tekst hierna volgt, is gegeven op 30 juni 2021.

*

STREKKING EN RECHTSGROND VAN HET ONTWERP

1. Het voor advies voorgelegde ontwerp van ministerieel besluit strekt tot organisatie van een oproep zoals bedoeld in het ministerieel besluit van 10 maart 2021 ‘tot uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 februari 2016 tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten en kmo-groeitrajecten, wat betreft de kmo-groeitrajecten’. Deze oproep heeft betrekking op de thema’s digitalisering, internationalisering en circulaire economie. Het te nemen besluit treedt in werking op 30 juni 2021.

2.1. Het ontwerp vindt rechtsgrond in de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 februari 2016 ‘tot toekenning van steun aan kleine en middelgrote ondernemingen voor ondernemerschapsbevorderende diensten en kmo-groeitrajecten’ waarnaar wordt verwezen in de rubriek “rechtsgronden” van de aanhef.

Het laatstgenoemde besluit vindt op zijn beurt rechtsgrond in artikel 37 van het decreet van 16 maart 2012 ‘betreffende het economisch ondersteuningsbeleid’.

2.2. In de rubriek “rechtsgronden” wordt tevens verwezen naar artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 ‘tot hervorming der instellingen’, waarin de algemene uitvoeringsbevoegdheid van de Vlaamse Regering vervat ligt. Aangezien er geen beroep werd gedaan op de algemene uitvoeringsbevoegdheid voor de vaststelling van de desbetreffende bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 26 februari 2016, moet de algemene uitvoeringsbevoegdheid van deze laatste evenmin worden gelezen in samenhang met artikel 37 van het decreet van 16 maart 2012 en hoeft als zodanig geen melding te worden gemaakt van artikel 20 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980.

ONDERZOEK VAN DE TEKST

Aanhef

3. De aanhef moet worden afgestemd op hetgeen is opgemerkt met betrekking tot de rechtsgrond.

Artikel 4

4. Rekening houdend met het tijdstip waarop de termijn voor onderhavige adviesaanvraag verstrijkt, is het raadzaam de start- (en zodoende ook de eind-)datum voor de indiening van de aanvragen aan te passen.

Bijlage

5. In de scoreroosters komen begrippen en afkortingen voor die niet worden gedefinieerd en niet gangbaar zijn in de spreektaal. Het betreft onder meer “PoC” (waarmee wellicht “proof of concept” wordt bedoeld), “XR”, “Industrie 4.0”, ...

Hieromtrent ondervraagd, verklaarde de gemachtigde het volgende:

“Bij de scoreroosters werden inderdaad enkele afkortingen en technische begrippen opgenomen. Het gaat echter steeds om afkortingen en begrippen die gangbaar zijn in de relevante sectoren, en daarom verondersteld worden gekend te zijn bij de steunaanvragende ondernemingen. Bij eventuele vragen hierover kunnen ondernemingen ook steeds contact opnemen met VLAIO.”

Het is aannemelijk dat bij de organisatie van een oproep begrippen worden gehanteerd die gangbaar zijn in de relevante sectoren. Er moet echter over worden gewaakt dat al die begrippen begrijpelijk zijn voor de normale kandidaat en dat er geen onzekerheid kan ontstaan over de concrete invulling ervan. Op de overheid rust immers de verplichting om een duidelijk en voorspelbaar beoordelingskader tot stand te brengen. De mogelijkheid om met een overheidsdienst contact op te nemen en toelichting te vragen komt daar op zichzelf niet aan tegemoet en waarborgt bijvoorbeeld niet de transparantie en de gelijke behandeling tussen de kandidaten.

6. In het scorerooster komt tweemaal een subcriterium voor dat wordt voorafgegaan door het woord “BONUS”.¹ De gemachtigde verklaarde over deze subcriteria het volgende:

“Het scorerooster voorziet in twee score-categorieën: uitsluiting en steunbaar. Indien een project zich in één van de uitsluitingsgronden bevindt, komt dit project niet in aanmerking voor steun en zal de aanvraag niet verder worden gequoteerd. Enkel projecten die zich in geen enkele uitsluitingsgrond bevinden zullen een score krijgen op basis van de steunbaarheidscriteria, en worden mee opgenomen in de rangschikking.

Het scorerooster is op zo'n manier opgebouwd dat een score van ‘0’ op één van de steunbaarheidscriteria *de facto* overeenstemt met een uitsluitingsgrond.

Dit is echter niet het geval voor de twee BONUS subcriteria van de steunbaarheidscriteria. Deze BONUS criteria hebben betrekking op de mogelijke positieve maatschappelijke impact (ecologische duurzaamheid, circulair ondernemen, milieu, mens, maatschappij, ...) van het project. Het betreft een ‘nice to have’, maar geen ‘must have’, gezien een score van 0 op dit subcriterium niet *de facto* overeenstemt met een uitsluitingsgrond. Dit verklaart de vermelding van het woord ‘BONUS’.

Verder heeft een score op een BONUS criterium geen andere draagwijdte of waarde.”

¹ Bijlage bij het ontwerp, p. 2 en 6.

Het gegeven dat een score van 0 op een subcriterium “*de facto* overeenstemt met een uitsluitingsgrond” blijkt niet uitdrukkelijk uit de ontworpen regeling. Indien bedoeld wordt dat de uitsluitingsgronden op die manier zijn geformuleerd, is de kwalificatie van bepaalde subcriteria als “BONUS” overbodig; in dat geval volstaat het om niet in een overeenstemmende uitsluitingsgrond te voorzien.

Gelet op de mogelijke onduidelijkheid die kan rijzen over de waarde van de subcriteria die als “BONUS” zijn aangeduid, is het af te raden om in het bestaande regelgevende kader bepaalde subcriteria op die wijze te bestempelen.

DE GRIFFIER

DE VOORZITTER

Greet VERBERCKMOES

Marnix VAN DAMME